

מיינע בחור'ישע יארן

המשך פון פאריגע וואך

נאך צוויי גוטע חברים האבן מיר געהאט, וואס איך דערמאן זיך יעצט בשעת'ן רעדן, איינער האט געהייסן צדוק מנחם הי"ד און איינער לייבל גאלדוואסער הי"ד, זיי זענען געווען לובלינער חסידים. הא! א תכשיט! ס'איז מיר זייער שווער זיך צו דערמאנען די אלע חברים מיינע, אבער וואס קען מען טון? השם יתברך ווייסט וואס ער האט געטון. על כל פנים. מען דארף מען כאטש זען מען זאל זיך אלעמאל דערמאנען פון זיי.

ס'געווען גאר א טייערער איד, ר' יעקב הי"ד, געקומען פון מונקאטש. נאך איז געווען משה יעקב טאפער הי"ד. ס'געווען אסאך ברסלב'ע חסידים, אלס איז געווען א דאנק דעם הייליגן רבי'ן.

ר' אברהם יצחק, דער אויבערשטער זאל זיך נוקם זיין אויף זיין בלוט. ער האט געהאט גאר טייערע מדות טובות, א בעל קורא איז ער געווען, עס זענען געווען מענטשן וואס זענען געקומען עקסטער הערן זיין ליינען.

אין אוסטרוואצא איז געווען א מנהג אז יעדן שבת נאכמיטאג אין בית מדרש - שבת נאכן שלאף - האט איינער גע'דרש'נט א דרשה, פארשטייט זיך אז רוב מאל האט מען אויסגעקליבן דעם ר' אברהם יצחק'ן צו רעדן. עס איז געשטאנען אויפגעשריבן פרייטאג פארנאכט, אז דער און דער וועט רעדן א דרשה, בשעת ער האט גע'דרש'נט, איז געווען דאס בית המדרש פול, מען האט נישט געקענט אריינפאקן קיין נאדל אין שול...

די אנדערע שבתים האט געדר'ש'נט ר' משה מענדל, ער האט אויך גערעדט פון פארשידענע מאמרים, אנדערש ווי ר' אברהם יצחק וועלכער האט גערעדט מער דערהויבענע זאכן. מיר האבן געהאט א נאמען לשם ולתפארת. מיר האבן זיך גארנישט געהאט וואס זיך צו שעמען.

דאס איז געווען די מענטשן וואס איך האב געקענט. די ענדע איז געווען אז ר' אברהם יצחק איז אוועקגעפארן נאכדעם קיין לאדזש פאר פּרנסה, און נאכער איז ער געפארן קיין ווארשא, צום סוף האט השם יתברך גוזר געווען די גזרה און ער איז אומגעקומען אין אוישוויץ הי"ד.

עיקר שכחתי, מיין טייערער הייליגער ברודער פון אוסטרוואצא, ער האט געהייסן ישראל דוד הי"ד, ער איז געווען גאר פארקאכט אין הייליגן רבי'ן זאך, מדות טובות האט ער געהאט א געוואלד, אוועקגעגעבן אלץ וואס ער האט געהאט.

ער האט חתונה געמאכט אסאך ארעמע כלות, ער האט מיר געזאגט אסאך מוסר אז איך בין נישט גענוג קיין ברסלב'ער, ער איז געווען אן אמת'ער ברסלב'ער חסיד. השם יתברך זאל העלפן אז מיר זאלן זיך קענען זען בגאולה השלמה.

אין תר"פ איז געגרינדעט געווארן אין אוסטרוואצא די ערשטע ישיבה פון ברסלב. די ישיבה האט געהייסן "ישיבה הלכתא בנחמני",

ר' יצחק ברייטער

מבוזר גלות...

איך הייס יענקי

ווען מיין טאטע איז געפארן מיט מיין ברודער פאר צוויי יאר צוריק קיין אומאן, איז ער געשלאפן אין בעלערוס אויף די גראז, אזוי ווי נאך הונדערטער ברסלב'ער חסידים. אינמיטן שלאפן האט מיין טאטע געשפירט אז זיינע פיס זינקען איין אין דער ערד!

ווער ער איז אויפגעשטאנען אינדערפרי האט ער באמערקט אז ער איז געשלאפן נעבן א אפענעם גרוב... עס איז געווען גרויסע נסים אז מיין טאטע איז נישט אריינגעפאלן אין בור!

דאווענען, לערנען, דאווענען

פאר מיין בר מצוה האב איך געהאט זייער א שטארקע רצון צו ענדיגן וואס מער ספרים - נאך פאר מיין בר-מצוה - פון הייליגן רבי'ן ותלמידו ר' נתן.

דעם רצון האב איך שוין געהאט פון די אכט יאר, ווען איך האב דאן אנגעהויבן צו לערנען חיי מוהר"ן ווייל דאס איז געווען שיינע מעשיות און גאנץ קליינע שטיקלעך. דעם למוד האב איך געלערנט יעדן טאג אויפן וועג פארנדיג אין חדר אהין און צוריק א שעה צייט. איך האב ב"ה זוכה געווען צו ענדיגן נאך ספרים.

מיין חבר האט דעמאלט געלערנט דעם הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן און איך האב געהאט א שטארקע חשק אויף צו לערנען דעם ספר, האב איך מתפלל געווען און געבעטן פון באשעפער און געלויבט דער באשעפער אז א תקופה נאכדעם האבן די ברסלב'ער חסידים אנגעהויבן איפער א נייעס דעם סדר פון א 'עמוד ליום' אינעם ספר לקוטי מוהר"ן, האב איך געזאגט פאר מיין טאטן אז איך הייב אויף אן מיטלערנען.

איך האב באקומען פון מיין טאטן א נייעם לקוטי מוהר"ן און ער האט מיר געזאגט אז יעדן טאג וואס ער וועט זיין אינדערהיים וועט ער קענען לערנען מיט מיר, אזוי איז טאקע געווען פאר א לאנגע תקופה. נאכדעם איז געווען א שטיק צייט וואס מיר האבן נישט געלערנט איז געווארן א לאך פון צוואנציג בלאט, האט מיין טאטע געזאגט איך זאל זיך אויפשרייבן די בלעטער וואס עס פעלט מיר און ביזדערווייל גיין ווייטער מיט אלעמען און א תקופה שפעטער וועל איך דאס אפצאלן.

דאס צעטל וואו עס איז געווען אפגעשריבן די צוואנציג בלאט איז פארלוירן געגאנגען און איך האב נישט געדענקט וועלכע בלעטער דאס איז, און זיידער... האב איך אויפגעהערט צו לערנען אבער איך האב אנגעהויבן לערנען מיט א חברותא אנדערע ספרים.

אין פתח ז' האב איך באקומען חשק צו לערנען לקוטי הלכות, און איך האב אנגעהויבן צו לערנען און זייער אסאך מתפלל געווען צום באשעפער און זיידער האבן מיר חברים געזאגט אז איך וועל עס נישט קענען ענדיגן ווייל עס איז זייער א גרויסע ספר, אבער דער אויפערשטער האט מיר געהאלפן א חדש פאר מיין בר-מצוה אלול

די פיננפטע מעשה זואס דער הייליגער רבי האט דערציילט

בעט איך דיך מיט גוטין זיי מתפלל. איך זאל האבין קינדער.

האט אים דער צדיק מבטיח גיווען אז ער זאל האבין דאס יאר א קינד און איז זיך אהיים גיגאנגען. האט די מלכה גיהאט איין טאכטער. און די בת מלכה איז גיווען זייער א גרויסע פארשוין.

און אז זי איז אלט גיווען פיר יאר. האט זי גיקענט אלע חכמות און אלע לשונות און שפילן אויף כלים. זענען גיפארין אלע מלכים פון אלע מדינות. זי צו זעהן. און סע גיווען אויף דעם מלך א גרויסע שמחה.

דער נאך האט דער מלך זייער גיוואלט. ער זאל האבן איין זון כדי די מלוכה זאל ניט אוועק גייען צו איין פּרעמדן. האט ער ווידער גוזר גיווען אויף יודין אז זיי זאלן מתפלל זיין אז ער זאל האבן איין זון.

האבן זיי גיוויקט דעם ערשטן צדיק. און זיי האבן אים שוין ניט גיפונען ווארין ער איז שוין גישטארבן. האבן זיי ווייטער גיוויקט.

האבן זיי גיפונען. נאך א באהאלטינעם צדיק. און זיי האבן אים גיזאגט. אז ער זאל גיבין דעם מלך א זון. האט ער גיזאגט. ער ווייסט גאר ניט. האבן זיי ווידער מודיע גיווען דעם מלך.

האט דער מלך דעם צדיק אויף אזוי גיזאגט: דו ווייסט דו. אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער האנט. וכו' כנ"ל. האט אים דער חכם (דהיינו דער

אמאל איז גיווען א מלך. דער מלך האט קיין קינדער ניט גיהאט. איז ער גיגאנגען און האט זיך גיפארעט מיט דאקטוירים. כדי זיין מלוכה זאל ניט פאר פּרעמד ווערן. זיי האבן אים אבער ניט גיהאלפן.

האט ער גוזר גיווען אויף יודן אז זיי זאלן פאר אים מתפלל זיין. אז ער זאל האבין קינדער. האבן יודין גיוויקט א צדיק. כדי ער זאל מתפלל זיין און זאל פועלין. אז ער זאל האבין קינדער.

האבן זיי גיוויקט און האבן גיפונען א באהאלטינעם צדיק. און זיי האבן אים גיזאגט אז ער זאל מתפלל זיין אז דער מלך זאל האבן קינדער. האט ער גיענפערט ער ווייסט גאר ניט. האבן זיי דאס מודיע גיווען דעם מלך (באשר אז סע איז דא א באהאלטינער צדיק נאר ער זאגט ער ווייסט גאר ניט) האט דער מלך גישיקט איין אוקאז נאך אים.

האט מען אים גיבראכט צום מלך. האט דער מלך מיט אים אנגיהויבן צו שמוסין מיט גוטן. דו ווייסט דו. אז די יהודים זענען ביי מיר אין דער האנט. איך קאן טאן מיט זיי וואס איך וויל. בכך

צדיק) גיזאגט. וועסטו אבער קענען טון וואס איך וועל דיר הייסן. האט דער מלך גיזאגט יוא.

האט דער חכם צו אים גיזאגט: איך באדארף אז דו זאלסט ברענגען אלייליי אבנים טובות (כלומר דומיט ווארג) ווארין איטליכער אבן טוב האט אין זיך איין אנדערע סגולה. און ביי די מלכים איז פאר האנדן א ספר וואס דארט איז פארשריבן אלייליי אבנים טובות.

האט דער מלך גיזאגט. איך וועל אויס ברענגען. מיין האלבע מלוכה. אבי איך זאל האבן א זון און איז גיגאנגען. און האט אים גיבראכט אלייליי אבנים טובות.

האט דער חכם זיי גינומען. און האט זיי צו קלאפט. און האט גינומען א בעכער וויין. און האט זיי אריין גישט אין דעם וויין. און ער האט גיגעבין א האלבן בעכער וויין דעם מלך טרינקען. און די אנדערע העלפט. דער מלכה.

האט דער מלך גיזאגט. אז זיי וועלין האבן א זון. וואס ער וועט זיין דורך פון אבנים טובות און ער וועט אין זיך האבן אלע סגולות פון אלע אבנים טובות. און איז אהיים גיגאנגען.

האט די מלכה גיהאט א זון. איז גיוארין א גרויסע שמחה אויף דעם מלך. נאר דער זון איז ניט גיווען פון אבנים טובות.

האט די צום מכשף גיזאגט. טאמער וועט ער זיך זוכן איין אנדערן מכשף וואס ער וועט מבטל זיין דעם פשוף און ער וועט גיהילט ווערין.

איך אלע חכמות. און האט גיקענט אלע לשונות. זענען גיפארין מלכים אים זעהן.

און די בת מלכה האט גיזעהן אז זי איז שוין ניט אזוי חשוב. האט זי זיך אין אים מקנא גיווען. נאר דאס איז איר נחמה גיווען באשר דער צדיק האט גיזאגט. אז דער זון וועט זיין גאר פון אבנים טובות. גוט איז כאטשע וואס ער איז ניט פון אבנים טובות.

אמאל האט דער בן מלך גישניצט האלץ און האט זיך א שניט גיטאן אין פינגער. איז די בת מלכה צו גילאפין. אים ארום בינדן דעם פינגער. האט זי דארט דערזען איין אבן טוב.

האט זי זיך אין אים זייער מקנא גיווען. האט זי זיך גימאכט קראנק. זענען גיקומען פמה דאקטוירים. זיי האבן אבער ניט גיקענט איר קיין רפואה טאן.

האט מען גירופין מכשפים. איז דארט גיווען איין מכשף האט זי אים אויסגיזאגט דעם אמת. אז זי האט זיך אליין גימאכט קראנק מחמת דעם ברודער פנ"ל און זי האט דעם מכשף גיפרעגט אויב סע איז מעגליך. אז מזאל טאן א מענש פשוף אז ער זאל ווערין קרעציג. האט ער גיזאגט יוא.

האט זי צום מכשף גיזאגט. טאמער וועט ער זיך זוכן איין אנדערן מכשף וואס ער וועט מבטל זיין דעם פשוף און ער וועט גיהילט ווערין.

אז דער זון איז אלט גיווען פיר יאר. איז ער גיווען א גרויסער פארשוין און א גרויסער חכם

האט דער מְכַשֵּׁף גִזְאָגַט. אַז מוועט אַרײַן
וואַרפֿין דעם פֿישׁוֹף אין וואַסער אַרײַן וועט מען
שוין נײַט קענען אים מִבְּטֵל זײַן.
האט זי אַזױ גִּטְאָן. און האט אַרײַן גִּוואַרפֿין
דעם פֿישׁוֹף אין וואַסער אַרײַן.
איז דער פֿון מְלָךְ זײער קרעצײג גִּוואַרין. ער
האט גִּיהאַט אויף דער נאַז קרעץ און אויף דעם
פֿנים און אויף דעם אײַבריקן גוף.

האט זײַך דער מְלָךְ גִּפֿאַרײַט מיט דאַקטוֹרײַם. און
מיט מְכַשֵּׁפִים. און זײ האבן אים נײַט גִּיהאַלפֿן.
האט דער מְלָךְ גוֹזֵר גִּווען אויף יודן אַז זײ זאַלן
מתפֿלל זײַן. האבן די יְהוּדִים גִּזּוּכְט דעם צִדִּיק
(וואס ער האט מתפֿלל גִּווען אַז דער מְלָךְ זאַל האבן א זון
פֿנ"ל) און זײ האבן אים גִּבֿראַכְט פֿאַר דעם מְלָךְ.
און דער צִדִּיק פֿלעגט תּוֹמִיד מתפֿלל זײַן פֿאַר
הַשֵּׁם יְתִבָּרַךְ בְּאֶשֶׁר עַר האט צו גִּזְאָגַט דעם מְלָךְ
אַז דער זון זאַל זײַן גאַר פֿון אַבְנִים טוֹבוֹת און ס'ע
נײַט מְקוּיִם גִּוואַרין.

און ער האט גִּטְעֶנְט צום אײַבערשטין האב אײַך
דאס גִּטְאָן פֿון מײַן כָּבוֹד וועגן. אײַך האב זײך דאס
מער נײַט גִּטְאָן נאַר פֿון דײַן כָּבוֹד וועגן. און הײַנט
איז נײַט מְקוּיִם גִּוואַרן אַזױ ווי אײַך האב גִּזְאָגַט.
און דער צִדִּיק איז גִּקוּמֶען צום מְלָךְ. האט דער
צִדִּיק מתפֿלל גִּווען (דײַנו אויף די קרעץ פֿון דעם פֿון
מְלָךְ אַז ער זאַל גִּיהײַלט ווערין) און ס'ע האט נײַט
גִּיהאַלפֿין. האט מען אים מוֹדִיעַ גִּווען אַז דאס
איז אַ פֿישׁוֹף.

האט דער מְלָךְ גִּזְאָגַט אײַך גִּיב דיר אַלע
מְכַשֵּׁפִים מִזְאֵל זײ אַרײַן וואַרפֿין אין וואַסער
אַרײַן. אבִי מײַן זון זאַל גִּיהײַלט ווערין.
האט די בת מְלָכָה מוֹרָא גִּיהאַט און איז גִּלְאָפֿין
צום וואַסער אַרויס נעמען דעם פֿישׁוֹף פֿון דעם
וואַסער. וואַרין זײ האט גִּוואַוסט וואו דער פֿישׁוֹף
לִיגט. איז זײ אַרײַן גִּפֿאַלן אין וואַסער אַרײַן.
איז גִּוואַרין אַ גְרוֹיס גִּפּוֹלְדֶער וואס די בת
מְלָכָה איז אַרײַן גִּפֿאַלן אין וואַסער אַרײַן.
איז גִּקוּמֶען דער צִדִּיק און האט גִּזְאָגַט אַז דער
פֿון מְלָךְ וועט שוין גִּיהײַלט ווערין. איז ער שוין
גִּיהײַלט גִּוואַרין און דאס צרעת איז פֿאַרדִירט
גִּוואַרן און ס'ע איז אַראַפּ גִּפֿאַלן האט זײך
אַפֿגִישײַלט גאַר די הויט.

איז ער גִּוואַרין גאַר

פֿון אַבְנִים טוֹבוֹת.

און האט אין זײך גִּיהאַט

אַלע סגולות פֿון אַלע אַבְנִים טוֹבוֹת.

(וואַרין אַז די הויט האט זײך אים אַפֿגִישײַלט האט מען
גִּזְעָהן אַז ער איז גאַר פֿון אַבְנִים טוֹבוֹת. אַזױ ווי דער צִדִּיק
האט גִּזְאָגַט).

פון דעם האב איך שוין געענדיגט אלע ספרים פון רבי'ן מיט ר' נתן און דאס איז אלס געווען נאר בנכות די תפלות וואס איך האב געמאכט.

ב"ה יעצט גיי איך ענדיגן דעם ערשטן חלק לקוטי מוהר"ן און א דריטל לקוטי תפלות, אשרינו, טייערע חברים ווער כאפט זיך מיט אויפן וואגן?!

געוואלדיג! נישט צום גלייבן ווי א ברסלבער קען אנקומען מיטן פח הרצון. ביים רבי'ן איז אלעס מעגליך! דער עיקר איז די התחלה, פריש אנהייבן!!

צייט בין איך געפארן אין אומאן, אויפן וועגן זענען מיר אריבער געפארן צום ציין פון ר' נתן און דארט האב איך געמאכט א סיום אויף לקוטי הלכות!

אזוי אויך בין איך ב"ה אדורך גאך פון אלס קליין קינד אסאך שטיקלעך פון לקוטי תפלות, חוץ

א צענטער צום מגן, א צענטער!!

די מצעה איז געווען איינמאל ווען רבי נפתלי האט געווארט אויף א מגן, עס האט געפעלט א צענטער צום מגן, און א לוי צו עולה זיין לתורה.

אינדרויסן איז געווען איינער - א לוי, דער לוי האט ליידער נישט געהאט קיין קינדער האט דער לוי געזאגט פאר דעם ברסלבער חסיד וואס האט אים אריינגערופן צו מגן: "גיי זאג פאר רבי נפתלין אז אויב ער וועט מיר צוזאגן א קינד וועל איך אריינקומען דאווענען און איך וועל זיין א צענטער!" האט אים ר' נפתלי צוגעזאגט א קינד! ער האט דאך נישט געהאט קיין ברירה, ער האט דאך געמוזט האבן א מגן, האט ער אים צוגעזאגט א קינד, שוין.

ס'איז אריבער א שטיקל צייט, און דער איד האט נאכנישט געהאט קיין קינד, האט ער

געזאגט צו רבי חיים סטאלער: "רבי נפתלי האט מיר דאך צוגעזאגט א קינד, פארוואס ווערט עס נישט מקיים?"

האט ר' חיים זיך געוואנדן צו רבי נפתלי און אים איבערגעזאגט דעם פארלאנג פון דעם איד, אז ער ווארט אויפן צוזאג.

ענטפערט רבי נפתלי אזוי: "מיר האבן מקבל פונעם רבי'ן - אז מיר זאלן האלטן פארמאכט דאס מויל, מיר זאלן נישט רעדן! נאר אז מיר זאגן - ווערט מקיים!"

דאס מיינט אזוי אז מיר האבן מקבל פונעם רבי'ן - מיר זאלן נישט ווארפן זיך מיט ברכות - דאס מויל דארף מען האלטן פארמאכט! אבער אויב מיר זאגן שוין נא צו פאר איינעם? ווערט דאס

מקיים! דער עיקר איז

אז דער איד

האט געהאט

קינדער!

א ברסלג'ע דרוקן!!

האסטו אפּשָׁר אפּאל
 געהערט אזא ווארט ווי
 איינער זאגט פאר א
 אינגל: "אויב וועסטו
 נישט לערנען וועסטו
 אויסוואקסן א 'בחור הזעצער'!"

וואס מיינט דאס א בחור הזעצער, וואס האט
 ער געדארפט טון און וואס זענען געווען זיינע
 גרייזן, אין די לעצטע וואכן האט מען שוין
 געשריבן פון דעם אביסל, מיר וועלן דאס
 אביסל מסביר זיין.

דער בחור הזעצער האט געדארפט אויסשטעלן
 אויפן פארעם-ברעט פארקערטע גאר קליינע
 אותיות פון א גאנצן עמוד פון א ספר. יעצט ווען
 דער עמוד איז שוין געווען אויסגעשטעלט האט
 מען דאס אראפגעקלאפט אויף א בלאט און
 דערנאך נאכאמאל אראפגעקלאפט אויף נאך א
 בלאט. אז אסאך מאל האבן זיך ארויסגעשטעקט
 די אותיות אויף די אנדערע זייט פונעם זעץ
 וואס דער פּרעס האט געפּרעסט די אותיות.

און ווען דער בחור הזעצער האט געענדיגט
 דעם ערשטן בלאט איז ער אריבער צום
 צווייטן בלאט. נאכאמאל אויסגעשטעלט די
 אותיות פארקערט און ווידער אפּגעפּרעסט
 עטליכע בלעטער. און אויב דער בחור
 הזעצער האט געמאכט א טעות מיט אן אות
 אדער ער האט פארגעסן איין ווארט איז דער
 ספר געווען גרייזיג. און אויב ער האט נישט
 גוט אראפגעדרוקט דעם ברעט איז דער ספר
 געווען אומקלאר צו ליינען. יעצט פארשטייט
 איר שוין קינדער פארוואס רבי נתן האט זיך

נישט געקענט פארלאזן אויף אנדערע מיט דער
 ארבעט? ער האט זיך נישט געקענט ערלויבן
 אז דער רבינ'ס ספרים זאלן זיין גרייזיג. יעדעס
 אות און יעדעס ווארט איז געשריבן מיט הויכע
 פונות און א גרייז איז א גרייז...

לאמיר נישט אזוי אפלאכן דעם בחור הזעצער,
 ווייל ס'איז אויף געווען אסאך גרויסע אידן
 וואס האבן אליינס געטון דער ארבעט פון
 'זעצן', למשל ר' נתן אין א בריוו שרייבט
 ווער עס זענען געווען די וועלכע האבן אים
 צוגעהאלפן אין זיין דרוק... רבי מענדיל און רבי
 חיים נחום דער אינגער יצחק יהושע און אויף
 מיין זון מורנו הרב שכנא נרו יאיר העלפן אסאך
 ארויס אבער נישט בקביעות דעריבער נעמט די
 ארבעט זייער פאמעליך... דאס איז שוין געווען
 אין יאר תקפ"ד אבער מיר האלטן יעצט אפאר
 יאר פריער.

יעצט לאמיר אביסל זען וואס האט זיך
 אפגעשפילט מיט ר' נתן, זיינע שוועריקייטן
 וואס ער האט געהאט פון די דרוק.

אין יאר תקע"ט האבן די קריגערייען און
 רדיפות זיך זייער פארמערט אויף ר' נתן, ווי
 אויף דאס געלט וואס ער האט צאמגעשטעלט
 פון די חברים איז שוין אויסגעגאנגען, דאס
 האט גורם געווען אז דער דרוקעריי האט זיך
 אפגעשטעלט פון פולן ארבעט, מען האט מער
 נישט געקענט דרוקן יענעם יאר.

דורכאויס דעם גאנצן יאר תקפ"פ האט ר' נתן
 גאר אסאך געטראכט און פלאנירט פארשידענע
 פלענער וויאזוי אנצופאנגען דרוקן פונדאסניי
 אבער ער האט ליידער דאס נישט געקענט
 אויספירן, די אלע געצייג כדי צו קענען
 דרוקן זענען געשטאנען ביי ר' נתן אין שטוב
 פאר'יותומ'ט, די טינט, אותיות, פאפיר. אבער
 ער האט נישט געקענט דרוקן צוליב די מניעה

אלעם איז דאס יאר תק"פ שוין אריבער און ר' נתן האט נאכנישט צוריקגעשטעלט דעם דרוקעריי.
ליינט ווייטער אי"ה קומענדיגע וואך.

פון געלט און נאך אנדערע גאר שטארקע אפהאלטונגען, דער אויבערשטער מיט זיין גרויס חסד האט רחמנות געהאט אויף ר' נתן און אים געגעבן שטארקע כוחות נישט אויפצוגעבן אויף זיין צוון, און ר' נתן האט ווייטער געגלוסט און געפענקט מער און מער אבער מיט דעם

די פינעפטע מעשה - דער בן מלך פון אבנים טובות

- ט. שאלת זכות: וויאזוי רופט דער רבי בהמשך די מעשה דעם וואס זיי האבן די צווייטע מאל געבעטן צו מתפלל זיין?
- א באהאלטענער צדיק, א צדיק, א חכם
- א באהאלטענער צדיק, א בעל שם, א חכם
- א באהאלטענער צדיק, א צדיק
- י. וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן געבעטן צו דאווענען?
- אז ער וועט דאווענען
- אז דער מלך וועט האבן א זון
- ער ווייסט גארנישט
- יא. וואס האט דער חכם געזאגט פאר דעם מלך?
- אז ער זאל ברענגען אלע אבנים טובות
- אז ער זאל ברענגען א אבן טובה
- אז ער זאל ברענגען פערל שטיינער
- יב. וואס זאגט דער חכם? וואס וועט זיין מיט זייער זון וואס זיי וועלן געבוירן?
- ער וועט זיין פון אבנים טובות
- ער וועט האבן אין זיך אלע סגולות פון אלע אבנים טובות
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יג. וואס איז דער בן המלך געווען ביי די פיר יאר?
- פון אבנים טובות
- ער האט געקענט אלע לשונות
- א גרויסער חכם אין אלע חכמות, און געקענט אלע שפראכן
- יד. וואס האט די בת מלכה געזען ווען זי האט אים ארום געבוירן?
- די אבן טוב
- א פערל שטיין
- אבנים טובות
- טו. וואס איז געשען צו דעם בן מלך דורך די כישוף?
- זייער קרעציג
- זייער קראנק
- ביידע תשובות זענען ריכטיג
- טז. וואס האט דער צדיק מדייע געווען פאר דעם מלך?
- אז זיין זון וועט שטענדיג אזוי זיין
- אז זיין זון וועט ווערן אויסגעהיילט
- אז עס איז א כישוף
- יז. וואס האט דער צדיק מדייע געווען נאכדעם וואס זי איז אריינגעפאלן אין וואסער?
- אז דער בן מלך וועט שטענדיג אזוי זיין
- אז מ'האט די כישוף אריינגעווארפן אין וואסער
- אז דער בן מלך ווערן אויסגעהיילט

- א. וואס האט דער מלך גוזר געווען אויף די אידן?
- אז זיי זאלן ברענגען א צדיק וואס זאל פאר אים דאווענען
- אז זיי זאלן אים ברענגען א חכם וואס זאל פאר אים דאווענען
- אז זיי זאלן פאר אים דאווענען
- ב. וויאזוי רופט דער רבי וועם די אידן האבן געבעטן צו דאווענען?
- א חכם
- א באהאלטענער צדיק
- א בעל שם
- ג. וואס האט ער זיי געענטפערט ווען זיי האבן געבעטן צו דאווענען?
- אז ער וועט דאווענען
- אז דער מלך וועט האבן קינדער
- ער ווייסט גארנישט
- ד. וואס האט ער געענטפערט ווען דער מלך האט אים געבעטן צו דאווענען?
- אז ער וועט האבן דאס יאר א קינד
- אז ער וועט האבן דאס יאר א זון
- אז ער וועט האבן דאס יאר א טאכטער
- ה. וואס האט די מלכה דעמאלט געבוירן?
- א זון
- א טאכטער
- א זון און א טאכטער
- ו. וואס האט די בת מלכה געקענט ווען זי איז געווען פיר יאר?
- אלע חכמות
- שפילן אויף כלים
- אלע חכמות און אלע לשונות און שפילן אויף כלים
- ז. וואס האט דער מלך נאכדעם גוזר געווען אויף די אידן?
- אז זיי זאלן ברענגען א צדיק וואס זאל אויף אים דאווענען
- ער זאל האבן א זון
- אז זיי זאלן אים ברענגען א חכם וואס זאל אויף אים דאווענען ער זאל האבן א זון
- אז זיי זאלן אויף אים דאווענען ער זאל האבן א זון
- ח. וואס איז געווען מיט דעם צדיק וואס זיי האבן פריער געטראפן?
- ער האט זיך באהאלטן און מ'האט אים נישט געקענט טרעפן
- ער איז נפטר געווארן
- ער איז געווען קראנק

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

646-518-1095 9149-329-1-518

ווען מען האט אנהייב וואך, זונטאג נאר מעריב אנגעהויבן צו לערנען די פרשה, אונזערע לייט זענען זיך צאמגעקומען און געלערנט מיט אים אפאר שעה, אזוי האט ער געלערנט די סדרה יעדע וואך, אבער ער האט נישט געענדיגט די פרשה.

דער כוח הדבור פון ר' יצחק איז געווען גאר שטארק, מיר האבן אלע געווארט א גאנצן טאג פאר דער נאכט שיעור צו קומען הערן פון אים דברי אלקים חיים - רייד פונעם רינעם קוואל דער נחל נובע. ער האט אסאך גערעדט מיט מיר, איך בין דאן געווען א אינגער בחור'ל, איך בין געגאנגען מיט אים אין וואלד מאכן התבודדות, קיין סאך האב איך נישט געוואוסט וויאזוי מען רעדט, וואס דארף מען רעדן, איך האב זיך נאך אונטערגעהערט ווי ער רעדט די ווערטער: "רבונו של עולם! רבונו של עולם!" און ער ווינקט מיר איך זאל זיך אביסל דערווייטערן פון אים.

דאס איז געווען אין אוסטרוואצא. פון דארט ארום און ארום, איז אויך געווען קבוצים. עס איז געווען א קבוץ אין אפּטא, אין דער שטאט וואו עס איז געווען דער אור לשמים, און דער אוהב ישׂראל זײַע דארט איז אויך געווען א קבוץ. גאר א שיינע חברה געווען.

נאכדעם איז געווען נאך א שטעטל דערנעבן, דארט וואו דער פּני הושע איז געווען א רב, דארטן איז געווען מיין שוואגער - א ברסלב'ער חסיד, ער האט געהייסן ר' אליהו הלוי רובינשטיין, דארט איז געווען א שלמה'לע, צבי אבא, און נאך.

אזוי האט מען א נאמען געגעבן די ישיבה. דער גרינדער פון די ישיבה איז געווען טאקע דער ר' אברהם יצחק, און ר' יצחק ברייטער און ר' אהרן לייב צינגלמאן און ר משה אהרן ציטרנבוים פון ראדאמסק און איינער איז געווען ר' משה ראטענבערג, [א ברודער פון ר' יצחק מענדל פון דער איסט סייד, ניו יארק] דער משה איז געווען א גרויסער למדן, מ'האט געזאגט אויף אים אז ער קען אלע קצות'ן אויף אויסעווייניג!

ס'איז געקומען אסאך בחורים פון לאדזש, אנשי שלומנו, און פרעמדע. עס איז געווען זייער שווער אויסצוהאלטן די שווערע הוצאות מען איז ארוםגעגאנגען נאך געלט. דער אוסטרוואצא רבי האט געהייסן מען זאל אפדרוקן קבלה ביכלעך, מיטן לאגא פון "הלכתא כנחמני, תחת השגחת מורנו מאוסטרוואצא", שפעטער איז עס בטל געווארן. א שאד אז ס'איז נישט געבליבן קיין ביכל, א קבלה אז מען זאל קענען ווייזן, ווייל ליידער איז געווען אסאך מתנגדים, אפּשער איז נאך היינט אויך דא, איך ווייס נישט, אבער זיי קענען דאס נישט גלייבן, וואס זאל איך טון, איך קען זיי דאס נישט אויפוייזן! אבער איך געדענק ער האט געהאלטן די האנט, איך האב אים געשאפט געלט און געקריגן א ברכה איך בין געווען א בחור פון בערך זיבעצן-אכצן יאר.

דער משגיח כללי איז געווען ר' יצחק ברייטער הי"ד. אין יענע צייט האב איך זוכה געווען צו הערן פון אים נייע דיבורים, פלאקערדיגע דיבורים וויאזוי ער האט פארגעלערנט לקוטי מוהר"ו, לקוטי הלכות און נאך ספרים און שיחות.

איך געדענק איינע פון די ווינטער פרשיות,

די אנדערע וואך בעז"ה דער קיבוץ

"ראש השנה אין לובלין"

די עצה פון התבודדות אז דער מענטש טוט זיך אליין משפּט'ן, ער ווארט נישט אז דער אויבערשטער זאל אים שיקן פון אויבן דינים און דערמאנונגען ער זאל תשובה טון, וועט ער דורך די עצה אליין מבטל זיין פון זיך אלע דינים.

הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער זי"ע האט אמאל געזאגט ביי א שיעור, אז יעדע נאכט קומט ארויף די נשמה פון יעדן איד אויבן אין הימל - אזוי ווי חז"ל זאגן אז פארן גיין שלאפן דארף מען גיבן דין וחשבון אויף די מעשים וואס מען האט געטון משך דעם טאג און דער מענטש דארף אונטערשרייבן אז אלעס איז ריכטיג.

זאגט ר' לוי יצחק אז נאך הונדערט און צוואנציג ווען דער מענטש קומט ארויף געבן דין וחשבון אויף אלע זיינע יארן, איז די טעג וואס דער מענטש האט געמאכט התבודדות וועט מען איבערמישן דעם טאג און נישט אריינקוקן דארט ווייל דער מענטש האט זיך שוין גע'משפּט'ט אליין, ער האט זיך שוין איבערגעגעבן מיטן אויבערשטן! דארף ער מער נישט געבן א משפּט אויף דעם טאג?

אין תורה רנ"ט זאגט דער רבי אז ווען א מענטש מאכט התבודדות און ער גיסט זיך אויס זיין צער פאר השם יתברך און ער טוט תשובה אויף אלע פגמים קומט די שכניה הקדושה אליין כבכול פארציילט אויך פאר דעם מענטש איר צער וואס זי האט, און זי טרייסט דעם מענטש און זאגט אים וויאזוי צו פאררעכטן אלע פגמים.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז די טעג זאלן ווערן איבערגעדרייט צו ששון ושמחה און מען זאל קענען פאררעכטן אלע אונזערע מעשים און זוכה זיין צו נחמת ציון וירושלים נאך היי יאר אמן ואמן.

מעשים און זען וואס מיר קענען פאררעכטן, אזוי ווי מען פירט אויס סוף פון די הפטורה חזון "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה (ישעיהו א, כז) ציון וועט ווערן אויסגעלייזט ווען מיר וועלן זיך משפּט'ן און געבן א חשבון אויף די מעשים.

אסאך מאל וויל זיך א מענטש נעמען און די הענט, ער משפּט זיך און ער נעמט אויף זיך א געוויסע סגוף, צום ביישפיל ער גיבט אוועק אין די טעג עפעס א געשמאקע זיסע עסן וואס ער האט ליב פארן באשעפער, אדער עסט ער יא די גוטע זאך אבער ער מאכט די ברכה מיט מער פונת און בענטשט אינעווייניג פון א סדור געשמאק.

זאגט ר' נתן אז דורך דעם איז ער מבטל פון זיך טויזנטער און צענדליגע טויזנטער קטרוגים און דינים פון בית דין של מעלה, ווייל אז מיר מאכן דא אויף דער וועלט התבודדות און מען משפּט זיך אויף די מעשים, מען באנייט זיך אין עבודת השם פון דאסניי, זאגן חז"ל אויף דעם "אם יש דין למטה אין דין למעלה" אויב מיר משפּט'ן זיך אליין אויף דער וועלט ווערט אויבן אין הימל בטל די משפּט אויף אונז, דער מקטרג קען נישט גארנישט מקטרג זיין ווייל עס איז שוין געווען א משפּט דא אונטן דורך דעם מענטש אליין.

די עצה פון משפּט איז גאר א וואונדערליכע עצה, ווייל לפי דעם אמת איז דער מענטש נאך זייער ווייט פון באשעפער און לכאורה קומט אים זייער הארבע שטרופן ווייל יעדע קליינע מחשבה און דבור וואס מען האט געטון נישט ווי מען דארף, על פי פשט וועט נישט העלפן תשובה אפילו דער מענטש וועט א גאנצן לעבן טון אלע סארטן סגופים און תעניות קען מען נישט תשובה טון אפילו נאר אויף איין שלעכטע הרהור וואס מען האט געטראכט, אבער מיט

”איין קרעכץ“

”קול ברמה נשמע! א קול איז אויבן געהערט געווארן - א ביטערע געוויין, כהל וויינט אויף אירע קינדערלעך, זי קען זיך נישט טרייסטן אויף אירע קינדער ווייל זיי זענען נישט דא.“

אויף די אלע קלאג איד, מינע אויבן לאזן רירן וואסער [טרערן] ווייל דער טרייסטער וואס בארואיגט מיין זעל איז ווייט פון מיר. מינע קינדער זענען פארוויסט ווייל דער פיינט האט זיך געשטארקט.“

רבנו של עולם, רבנו של עולם, לערן מיר וויאזוי צו מסדר זיין א ביטערע קלאג אויף אינגער גרויסער בראך וואס מיר זענען צעבראכן געווארן דורך אינגער פאקארימטע הארץ, עס זענען אונגענומען געווארן פון אינו אלע גלוסטענישן פון אינגער אויבן, די שטארקע גאונים, די קרוינען פון אונזערע קעפ, אינגער שיינקייט, אינגער לויטערקייט, אינגער לעבן, דער שורש פון אינגער נפש, רוח, נשמה, דאס זענען אונזערע רבי'ס, אינגער ליכטיגקייטן, אינגער גרויסקייט און אינגער הייליגקייט, אינגער האפענונג, אינגער תכלית, אינגער טרייסטער און

דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט די טייערקייט פון יעדע קליינע נקודה טובה. אסאך מאל קען א אינגל טראכטן ביי זיך: 'וואס איז שוין ווערט מיין קלייניגקייט וואס איך טו צו העלפן בויען דער בית המקדש?'

אבער די אלע סארטן מחשבות קומט פונעם יצר הרע, ער ווייסט דאך יא וויפיל יעדע קליינע קרעכץ און יעדע בענק טוט אויף צו מקרב זיין דעם בנין בית המקדש, דערפאר וויל ער מיט אלע כוחות דאס צוריקהאלטן.

דער רבי זאגט אונז אויס א סוד אין תורה רמ"ז אז קינ"ת איז די זעלבע אותיות פון תיקון" - דאס איז אונז צו מרמז זיין אז דוקא פון אונזער קינות וועט ווערן א תיקון. אפילו עס קומט אן שווער איינצוזיצן אויף די קליינע בענקעלעך און די טונקעלע שול און זאגן די קינות, דארף מען זיך אבער דערמאנען אז פון יעדע ביסעלע קינות גייט די וועלט ווערן פארראכטן עס גייט ווערן א תיקון השלום און יעצט קען איר נעמען א חלק אין דעם און פרוברן אריינלייגן אין די ווערטער אביסל הארץ און געפיל, א קרעכץ, כסופין צום בית המקדש.

דער רבי זאגט (תורה ב') "כד חם גביה אתהפה" ווען עס וועט זיך צאמנעמען אלע תפלות פון אידישע קינדער וועט ווערן אויפגעבויט דער בית המקדש דורך יעדע איינציגע תפלה פון אלע דורות!

פרייד, אינגער תורה און תפלה, זיי זענען גענאגענען צום אייביגער רוי און אינו איבערגעלאזט צו קרעכץ, אזי מה היה לנו, וואס איז געשען צו אונז?! רבנו של עולם - דער אמת'ער דערבארעמדיגער פאטער, דו ווייסט אז אינגער נאנצער חיות איז געוואנדן אין די צדיקים, אונזערע רבי'ס זכרונם לברכה, מיר מוזן מיט זיי כסדר רעדן און באקומען פון זיי הייליגע נייע דיבורים, מיר דארפן זיי זען און וואס איז יעצט געשען??

...רבנו של עולם, וואס איז געווען איז געווען! לערן אונז אויס און ווייז אונז וויאזוי זיך צו בעטן און שרייען אז איר זאל אויך יעצט קענען ממשיד זיין זייער מעכטיגע קדושה אויף מיר דורך זייער הייליגער רשימו וואס זיי האבן איבערגעלאזט דורך זייערע הייליגע ספרים און זייערע טייערע תלמידים. ווייל אויך יעצט געפינען זיי זיך אויף דער וועלט אזוי ווי עס שטייט אין זהר און אין נאך הייליגע ספרים אז דער עיקר נאנצקייט פון די נשמה איז אז ווען זי גייט ארויף גאר הויך זאל זי אויך זיין דא גאר נידריג אונז צו אויפוועקן און מעורר זיין און אויפלעבן אלע נפשיות אפילו די וועלכע ליגן טיף אין שאל תחתית אינעם טיפן אפגרינד און נאך נידריגער פון דעם, זיי אויפצולעבן אז זיי זאלן זיך נישט מניאש בשום אופן אויף קיין שום פאל אויף דער וועלט. (קליין חלק פון תפלה ל"ג חלק שני)